

Arrest

nr. 74 741 van 7 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 22 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 november 2011 met refertenummer 11890.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die loco advocaat verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 22 mei 2011, verklaart er zich op 23 mei 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 25 oktober 2011, verstuurd op 26 oktober 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaring bent u een Pakistaan afkomstig uit Kolian Shah Hussain in Gujrat District in de Punjab Province te Pakistan. U woonde daar samen met uw vrouw, uw kinderen en uw jongere zussen. Na de verkiezingen van 2002 kreeg u problemen met M. Z.. Hij was lid van PML-Q (Pakistan Muslim League Quaid-e-azam). Hij bedreigde u omdat u een sympathisant van PML-N bent (Pakistan Muslim

League Nawaz). In januari 2004 werd u beschoten door hem. U diende een klacht tegen M. Z. in en u vluchtte weg uit Kolian Shah Hussain samen met uw familie. Eerst verbleef u in Okara bij vrienden. U woonde daar tussen drie en drieënhalf jaar. Daarna woonde u drieënhalf jaar in Dinga bij andere vrienden. Ergens in de loop van 2010 keerde u terug naar Kolian Shah Hussain omdat uw familie u verteld had dat M. Z. niet meer in de buurt was. Maar bij terugkomst bleek dat M. Z. op de hoogte was van uw terugkeer en u werd opnieuw bedreigd. U besloot om het land te verlaten. In mei 2011 verliet u Pakistan. Via Quetta en Turkije kwam u naar België. Op 21 mei 2011 kwam u aan in België en u vroeg asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: een FIR, een medisch document en de geboorteaktes van uw familie."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Pakistan diende te verlaten omwille van de bedreigingen van M. Z.. U verklaart dat u op 1 januari 2004 werd neergeschoten door M. Z. (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U verklaart dat u Kolian Shah Hussain meteen daarna verliet, dat u drie tot drieënhalf jaar in Okara verbleef, dat u drieënhalf jaar in Dinga verbleef en dat u uiteindelijk ergens in 2010 terugkeerde naar Kolian Shah Hussain (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit bevestigt u nogmaals op het einde van het gehoor (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaart bovendien dat uw familie heel de tijd bij u was (zie gehoorverslag CGVS, p. 3-4). Het is niet geloofwaardig dat u zes jaar weg bent geweest uit Kolian Shah Hussain. In het begin van het gehoor bent u vaag en onduidelijk over de plaatsen waar u verbleef in Pakistan (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Wanneer u gevraagd wordt wanneer u Kolian Shah Hussain voor het eerst verliet, antwoordt u zes maanden geleden. U verklaart dat u voordien Kolian Shah Hussain nooit verlaten hebt. U bevestigt dat en u stelt dat u naar Okara ging nadat u beschoten werd. Dit zou volgens uw verklaring zes maanden geleden gebeurd zijn. Maar wanneer u meteen daarna een overzicht geeft van de plaatsen waar u verbleef in Pakistan, nadat u Kolian Shah Hussain verliet, verklaart u dat u drie tot drieënhalf maanden in Okara en drie jaar in Dinga verbleef. Dit klopt niet in het kader van wat u eerst verklaart. Pas later vertelt u dat u op 1 januari 2004 beschoten werd en dat u drie of drieënhalf jaren in plaats van maanden in Okara verbleef. Wat er ook van zij, uw uiteindelijke verklaring is tegenstrijdig met andere verklaringen. Wanneer u gevraagd wordt waar u was wanneer de aanslag op het Sri Lankaans cricket team en de aanslag op Benazir Bhutto gebeurden antwoordt u twee keer thuis in Kolian Shah Hussain (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat u van 2004 tot 2010 weg was uit Kolian Shah Hussain. De aanslag op het Sri Lankaans cricket team was op 3 maart 2009 en de aanslag op Benazir Bhutto was op 27 december 2007 (blauwe map, punt 1 en 2). Later wordt u gevraagd waar uw kinderen geboren werden en waar u op dat moment was. Bij F. en Z. antwoordt u twee keer Kolian Shah Hussain. Wanneer u dezelfde vraag gesteld wordt over Zainab, antwoordt u dat al uw kinderen in Kolian Shah Hussain geboren zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Ook dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen. Volgens de geboorteaktes die u voorlegt (groene map, punt 3) is F. geboren in 2008, Z. in 2006 en Z. in juli 2004. Deze drie kinderen zouden volgens uw eerdere verklaringen in Okara of in Dinga moeten geboren zijn, gezien uw familie met u mee trok naar Okara en Dinga. Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat deze kinderen in Kolian Shah Hussain geboren werden en dat u bij de bevalling was. De geboorteaktes bevestigen dat al uw kinderen in het dorp Kolian Shah Hussain werden geboren. Dit alles wijst erop dat u niet weg geweest bent uit uw dorp gedurende die periode en dat u niet gevlucht bent in 2004. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u bedreigd werd door M. Z. in Bangladesh en dat hij u in 2004 beschoten heeft. U verklaart dat M. Z. u beschoten heeft op 1 januari 2004, maar de medische documenten die u voorlegt tonen aan dat u op 1 juni 2004 werd opgenomen voor verwondingen (groene map, punt 2). Het FIR (First Information Report) dat u neerlegt komt niet overeen met uw verklaringen. U verklaart dat u die klacht zelf hebt ingediend (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Later bevestigt u dat (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Uit het FIR blijkt nochtans dat de klacht ingediend werd door een zekere A. (groene map, punt 1). In de klacht verklaart deze persoon dat hij problemen had met M. Z.. Uw naam wordt wel vermeld in deze klacht, maar u wordt beschreven als een dorpeling die te hulp snelde en die vervolgens gewond raakte. Dit is tegenstrijdig met uw verklaring dat het om een persoonlijke aanval tegen u ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen uw relaas. Het voorleggen van een FIR dient gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, dit is hier niet het geval. Bovendien legt u slechts een kopie voor, geen origineel. Het CGVS hecht, ten slotte, ook geen geloof aan uw politiek profiel. U verklaart lid te zijn van PML-N (Pakistan Muslim League Nawaz), maar u hebt weinig

kennis over deze partij. U kent geen parlementsleden van PML-N, u weet niet waar het hoofdkwartier van PML-N ligt en u volgt de politieke actualiteit van PML-N niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of PML-N deel uitmaakte van de regering na 2008 zegt u dat u geen contact meer had met het thuisfront en dat u het dus niet weet. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u toen nog in Pakistan verbleef en wanneer de vraag opnieuw gesteld wordt verklaart u dat PML-N geen deel uitmaakte van de regering (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit klopt niet. Na de verkiezingen van 2008 vormde PML-N een coalitie met PPP (Pakistan Peoples Party) (blauwe map, punt 3). Wanneer u gevraagd wordt of PML-N aan de macht was op het niveau van de Punjab provincie wanneer u vluchtte antwoordt u ook negatief (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook dit klopt niet, PML-N was na de verkiezingen in 2008 de grootste partij in Punjab en vormde ook daar een regering met de PPP (blauwe map, punt 4). U hebt bovendien geen enkele kennis over inhoudelijke standpunten van PML-N (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Wat er ook van zij, PML-N is binnen uw provincie de sterkste partij (blauwe map, punt 5), er is geen enkele reden waarom iemand uit de Punjab provincie die banden heeft met de PML-N problemen zou hebben en zich niet zou kunnen verdedigen omwille van zijn politiek profiel. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Pakistan het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Verzoeker herhaalt dat hij drieënhalf jaar in Okara heeft gewoond en drie jaar in Dinga. Verzoeker stelt dat zijn kinderen in Kolian Shah zijn geboren omdat zijn echtgenote dit wenste maar dat dit niet betekent dat hij daar ook verbleef. Hij stelt dat Mian hem op 1 juni 2004 en niet op 1 januari 2004 heeft beschoten en dat hij tevens gewond raakt toen hij zijn vriend hulp wilde aanbieden. Hij stelt tot slot dat hij voldoende kennis heeft van de partij PML-N.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht geen geloof aan verzoekers asielrelaas en sluit zich hiervoor aan bij de motieven in de bestreden beslissing.

De commissaris-generaal heeft terecht geoordeeld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over waar hij verbleef. Zo stelde hij enerzijds dat hij drie tot drieënhalf jaar in Okara verbleef, daarna drieënhalf jaar in Dinga en uiteindelijk ergens in 2010 terugkeerde naar Kolian Shah Hussain, terwijl hij anderzijds verklaarde dat hij in Kolian Shah Hussain was ten tijde van de aanslag op het Srilankaans cricket team en de aanslag op Benazir Bhutto, die respectievelijk op 3 maart 2009 en op 27 december 2007 plaatsvonden. Verzoeker geeft geen verklaring voor deze vaststelling.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat M. hem op 1 juni 2004 en niet op 1 januari 2004 heeft beschoten. Tijdens zijn gehoor verklaarde hij echter uitdrukkelijk dat M. hem op 1 januari 2004 beschoot (gehoorverslag, 2) en maakte hij geen melding van een ander schietvoorval. Verzoekers verklaring in zijn verzoekschrift is dus niet in overeenstemming met zijn eerdere verklaringen.

De commissaris-generaal heeft ook terecht geoordeeld dat verzoeker maar weinig weet over zijn partij, de PML-N. De commissaris-generaal stelde immers terecht het volgende: "U kent geen parlementsleden van PML-N, u weet niet waar het hoofdkwartier van PML-N ligt en u volgt de politieke actualiteit van PML-N niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Wanneer u gevraagd wordt of PML-N deel uitmaakte van de regering na 2008 zegt u dat u geen contact meer had met het thuisfront en dat u het dus niet weet. Wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat u toen nog in Pakistan verbleef en wanneer de vraag opnieuw gesteld wordt verklaart u dat PML-N geen deel uitmaakte van de regering (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Dit klopt niet. Na de verkiezingen van 2008 vormde PML-N een coalitie met PPP (Pakistan Peoples Party) (blauwe map, punt 3). Wanneer u gevraagd wordt of PML-N aan de macht was op het niveau van de Punjab provincie wanneer u vluchtte antwoordt u ook negatief (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook dit klopt niet, PML-N was na de verkiezingen in 2008 de grootste partij in Punjab en vormde ook daar een regering met de PPP (blauwe map, punt 4). U hebt bovendien geen enkele kennis over inhoudelijke standpunten van PML-N (zie gehoorverslag CGVS, p. 6)".

Tot slot geeft verzoeker geen verklaring voor de terechte vaststelling van de commissaris-generaal dat PML-N binnen verzoekers provincie de sterkste partij is en er dus geen enkele reden is waarom iemand uit de Punjab provincie die banden heeft met de PML-N problemen zou hebben en zich niet zou kunnen verdedigen wegens zijn politieke profiel.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet voldoende aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER